

DECIZIA nr. 733/2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
.X.,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x/2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de catre Administratia Sector 3 a Finantelor Publice cu adresa nr.x/2016 inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/2016 cu privire la contestatia formulata de **.X.**, cu domiciliul fiscal in Bucuresti, x.

Obiectul contestatiei inregistrata la registratura organului fiscal sub nr. x/2016 il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2016, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/2016, comunicate prin remitere sub semnatura in data de x/2016, prin care organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 3 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar in suma de **x lei**, au respins la rambursare TVA in suma de **x lei** si au stabilit accesorii aferente TVA in suma de **x lei**.

.X. contesta partial decizia de impunere, respectiv, suma de **x lei** reprezentand:

- TVA x lei;
- accesorii aferente TVA x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 269, art. 270, art. 272 alin. (2) si art 276 din Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **.X.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, **.X.** solicita anularea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2016 si a Raportului de inspectie fiscala nr. x/2016, in ce priveste suma de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar si accesorii aferente in suma de x lei.

In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

Daca echipa de inspectie fiscala a concluzionat ca **.X.** nu a prestat servicii catre partenerii externi inseamna ca din inregistrările efectuate de societate raman valabile doar incasarile. Potrivit prevederilor legale in materie de TVA decontarea unor sume de bani in lipsa unor tranzactii care sa intre in sfera TVA nu reprezinta operatiuni taxabile.

In sustinere, contestatară invoca art. 125¹, art. 126 si art. 129 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru incasarile realizate de societate de la parteneri externi, aceasta nu datoreaza TVA. Temeiul legal invocat de inspectia fiscala referitor la criteriile economice nu are nicio relevanta fata de TVA, acesta putand fi aplicat doar impozitului pe profit.

.X. considera absolut lipsite de profesionalism afirmatiile inspectiei fiscale referitoare la faptul ca un tehnician si un economist nu aveau capacitatea profesionala de a asigura consultanta in domeniul managementului resurselor umane si/sau asistentei/supravegherii specializate in domeniul aviatic.

Contestatarul a prestat servicii de consultanta strict legate de domeniul aviatiei pentru care locul prestarii nu este in Romania, invocand in acest sens prevederile art. 133 si art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completari ulterioare, precum si pct. 10-12 din Normele de aplicare a Codului fiscal.

Societatea contestatarul a incasat, pana la data de 30.06.2009, avansuri de la societatea .Y. din Irlanda in suma totala de x lei. In mod eronat, echipa de inspectie fiscala stabileste exigibilitatea TVA la momentul inregistrarii veniturilor in contabilitate si nu la momentul incasarii avansurilor, asa cum prevede Codul fiscal.

In concluzie, obligatia in suma de x lei stabilita de inspectia fiscala ca TVA aferenta incasarilor de la .Y. este prescisa, toate incasarile de avansuri avand loc pana la data de 30.06.2009.

.X. a prestat in perioada 2010-2011 servicii de consultanta in domeniul aviatiei catre societatea .Z. in valoare de x lei pentru care inspectia fiscala a colectat TVA in suma de x lei. Potrivit prevederilor legale, prestarea de servicii atat catre o persoana impozabila cat si catre o persoana neimpozabila din afara Comunitatii nu are loc in Romania si prin urmare, contestatarul nu datoreaza TVA in suma de x lei.

Referitor la societatile .W., .W. si .W., contestatarul invoca existenta codului de TVA, mentionat si de inspectia fiscala in RIF, ca dovada suficienta a faptului ca acestea sunt persoane impozabile din cadrul Comunitatii.

Reincadrarea operatiunilor se realizeaza in scopul reflectarii continutului economic al tranzactiei, dar inspectia fiscala consemneaza ca reincadrarea consta in faptul ca se considera venituri din operatiuni impozabile pe teritoriul Romaniei si nu neimpozabile. Nu se poate retine nici faptul ca serviciile de consultanta in domeniul aviatiei puteau fi utilizate de personalul angajat al beneficiarilor in scop personal.

In ce priveste incasarile de la .W. UK, suma de x euro a fost incasata in data de 02.07.2009, eventuala TVA aferenta acesteia fiind prescisa.

De asemenea, suma de x euro a fost incasata in data de 13.10.2009, cand potrivit prevederilor legale locul prestarii pentru serviciile de consultanta a fost sediul beneficiarului, deci neimpozabile in Romania.

In concluzie, .X. nu datoreaza TVA in suma de x lei stabilita de inspectia fiscala ca aferenta prestarilor de servicii furnizate de .W., .W. si .W..

II. In perioada 29.09.2015-15.04.2016 s-a efectuat o inspectie fiscala partiala la .X. in vederea verificarii TVA aferenta perioadei 01.10.2009-30.06.2015.

In urma inspectiei fiscale a fost incheiat Raportul de inspectie fiscala nr. x/2016 in baza caruia s-a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2016 prin care s-a stabilit suplimentar TVA in suma de x lei, pentru care s-au calculat obligatii fiscale accesorii in suma de x lei, din care majorari de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei.

Ca urmare a stabilirii TVA de plata suplimentar in suma de x lei, nu s-a acordat drept de rambursare pentru suma de x lei, rezultand TVA stabilita suplimentar si ramasa de plata in suma de x lei.

3.1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabila datoreaza taxa pe valoarea adugata in suma de x lei, in conditiile in care argumentele si documentele depuse in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice constatarile organelor de inspectie fiscala

In fapt, urmare inspectiei fiscale, a fost stabilit debit suplimentar la TVA in suma de x lei, din care TVA in suma de x lei aferenta reincadrarii veniturilor incasate de la parteneri externi in suma totala de x lei, astfel:

- TVA aferenta veniturilor incasate de la .Y. x lei;
- TVA aferenta veniturilor incasate de la .Z. x lei;
- TVA aferenta veniturilor incasare de la .W. x lei;
- TVA aferenta veniturilor incasate de la .W. x lei;
- TVA aferenta veniturilor incasate de la .W. x lei
x lei

In drept, potrivit prevederilor art. 133 alin. (1) si alin. (2), art. 134 alin. (1)-(3), art. 134¹ alin. (1), art. 134² alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 13.9 pct. 13.10 si pct. 13.12 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

Cod fiscal:

“Art. 133-(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

“Art. 133-(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

[...]

g) locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, cu condiția ca respectivul client să fie stabilit sau să aibă un sediu fix în afara

Comunității ori să fie **o persoană impozabilă acționând ca atare, stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorul, în cazul următoarelor servicii:**

[...]

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;”

Norme metodologice:

“13.9-Dacă beneficiarul care este stabilit în alt stat membru decât România nu comunică un cod valabil de TVA și/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA al clientului său, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului.”

“13.10-În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art.133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate.

Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declarație din partea clientului sau în ceea ce privește scopul în care serviciile vor fi utilizate.”

“13.12-Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității și care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității.(...)”

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului.”

Cod fiscal:

“Art. 134-(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.”

“Art. 134¹-(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.”

“Art. 134²-(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor iar exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

În speta, conform referatului cauzei, organele de inspecție fiscală au concluzionat următoarele:

- Contractele în baza cărora au fost facturate serviciile nu au fost prezentate în original;

- Din analiza documentelor privind pregătirea profesională a personalului, puse la dispoziție în timpul inspecției fiscale, nu rezultă că serviciile înscrise în contracte ar fi putut fi realizate de personalul angajat;

- Contestatara nu a prezentat documente justificative privind realitatea prestării serviciilor până la data depunerii contestației, deși avea obligația de a deține aceste documente încă de la momentul efectuării operațiunilor;

- Societatea nu a prezentat documente justificative care să demonstreze în ce au constat efectiv serviciile, precum și prestarea efectivă a acestora și nici declarațiile beneficiarilor;

- Din analiza documentelor prezentate nu rezultă că prestațiile de servicii analizate și care au condus la stabilirea de taxă pe valoarea adăugată suplimentară au fost subcontractate;

- Până la data depunerii contestației contribuabila nu a prezentat certificate de rezidență pentru societățile .Y. și .Z..

De asemenea, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“Art. 11-(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Prin aceasta, art.11 alin. (1) din Codul fiscal consacră, la nivel de lege, principiul prevalenței economiei asupra juridicului, al realității economice, în baza căruia autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil. În acest spirit, o tranzacție normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncadrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale.

Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, sunt luate în considerare și deciziile Curții Europene de Justiție, în vederea aplicării uniforme a legii, având în vedere că țara noastră este obligată, printre altele, să respecte aquis-ul comunitar în domeniul TVA.

Totodata, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata.

Astfel, in hotararea data in cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere a TVA**, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeaasi hotarare).

In prezenta cauza, cu privire la incadrarea fiscala de catre societate a serviciilor de consultanta prestate, se retine:

- Pentru serviciile facturate catre .Y. cu sediul in Irlanda, contestatara nu face dovada ca beneficiarul este o persoana impozabila si nu detine codul valid de TVA pus la dispozitie de acest client. Contribuabila nu prezinta documente care sa justifice realitatea prestarii serviciilor si nici declaratie din partea clientului in ceea ce priveste scopul in care vor fi utilizate serviciile.

Astfel, organele de inspectie fiscala au procedat la reincadrarea operatiunilor efectuate, considerandu-se ca venituri din operatiuni impozabile pe teritoriul Romaniei si au colectat TVA in suma de x lei, aferenta veniturilor in suma de x lei, cu cota TVA de 19%, pentru perioada 01.10.2009-30.06.2010.

- Pentru serviciile facturate catre .Z. cu sediul in Tirana-Albania, contestatara nu face dovada ca beneficiarul este o persoana impozabila si ca este stabilit in afara Comunitatii, caz in care se considera ca prestarea de servicii este realizata catre o persoana impozabila. Contribuabila nu prezinta documente care sa justifice realitatea prestarii serviciilor si nici declaratie din partea clientului in ceea ce priveste scopul in care vor fi utilizate serviciile.

Astfel, organele de inspectie fiscala au procedat la reincadrarea operatiunilor efectuate, considerandu-se ca venituri din operatiuni impozabile pe teritoriul Romaniei si au colectat TVA in suma de x lei aferenta veniturilor in suma de x lei.

- Pentru serviciile facturate catre .W. cu sediul in Marea Britanie, contestatara detine codul valid de TVA pus la dispozitie de acest client dar nu prezinta documente care sa justifice prestarea serviciilor si nici declaratie din partea clientului in ceea ce priveste scopul in care serviciile vor fi utilizate.

Astfel, organele de inspectie fiscala au procedat la reincadrarea operatiunilor efectuate, considerandu-se ca venituri din operatiuni impozabile pe teritoriul Romaniei si au colectat TVA in suma de x lei aferenta veniturilor in suma de x lei, cu cota TVA de 24% pentru perioada 01.07.2010-30.06.2015.

- Pentru serviciile facturate catre .W.si .W., fara a detine contracte sau comenzi, contestatara detine codul valid de TVA pus la dispozitie de acesti clienti, dar nu prezinta documente care sa justifice prestarea serviciilor si nici de caratie din partea acestor clienti in ceea ce priveste scopul in care serviciile vor fi utilizate.

Astfel, organele de inspectie fiscala au procedat la reincadrarea operatiunilor efectuate, considerandu-se ca venituri din operatiuni impozabile pe teritoriul Romaniei si au colectat TVA in suma de x lei aferenta veniturilor in suma de x lei, cu cota TVA de 24% pentru perioada 01.07.2010-30.06.2015.

In concluzie, in perioada 01.10.2009-30.06.2015, organele de inspectie fiscala au colectat TVA suplimentara in suma totala de x lei aferenta veniturilor care au fost reincadrate din punct de vedere fiscal.

Cu privire la invocarea de catre .X. a faptului ca decontarea unor sume de bani in lipsa unor tranzactii care sa intre in sfera TVA nu reprezinta operatiuni taxabile, se mentioneaza ca incadrarea acestor incasari ca venituri este recunoscuta de societate prin emiterea facturilor si inregistrarea acestora in evidenta contabila, prin declararea acestor sume in deconturile de TVA, precum si prin declararea contravalorii acestora in declaratiile 101.

Referitor la sustinerea contestatarei a faptului ca aceasta a prestat servicii de consultanta strict legate de domeniul aviatiei pentru care locul prestarii nu este in Romania se retine ca, in lipsa documentelor justificative privind prestarea efectiva a serviciilor, organele de inspectie fiscala au considerat necesar sa analizeze existenta resurselor umane care au facut posibila prestarea serviciilor. Din analiza documentelor privind angajarea si calificarea personalului, coroborat cu obiectul contractelor incheiate cu clientii externi, s-a constata ca personalul angajat nu are calificarea necesara prestarii serviciilor respective.

In ce priveste anexarea la contestatie de catre .X. a "dovezilor listate de pe site oficiale din care rezulta ca societatile .Y. si .Z. sunt persoane impozabile, prima din Comunitate si a doua din afara Comunitatii", se precizeaza ca aceste listari nu sunt de pe site-uri corespondente ale Ministerului Finantelor sau Oficiului Registrului Comertului din Romania.

De asemenea, societatea contestatara avea obligatia de a prezenta documente justificative privind realitatea serviciilor prestate, dar nu a facut acest lucru si nu a prezentat documente noi nici cu ocazia depunerii contestatiei.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei nici invocarea de catre contribuabila a faptului ca obligatia in suma de x lei stabilita de inspectia fiscala ca TVA aferenta incasarilor de la .Y. este prescisa, toate incasarile de avansuri avand loc pana la data de 30.06.2016, deoarece organele de inspectie fiscala au procedat la colectarea TVA la data facturarii si implicit a stornarii avansurilor intrucat prin inregistrarea veniturilor contestatara a atribuit sumele incasate unor prestari. Stabilirea TVA colectata suplimentar are la baza recunoasterea de catre .X. a sumelor incasate ca fiind venituri prin inregistrarea in conturile de venituri, organele de inspectie aplicand astfel prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare pentru incasarile care au fost inregistrate in conturile de venituri.

Prin urmare, in raport de cele anterior retinute, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de .X., pentru acest capat de cerere cu privire la TVA stabilita suplimentar in suma de x lei.

3.2. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca Administratia Sector 3 a Finantelor Publice a stabilit corect suplimentar de plata accesorii in suma de x lei prin Decizia de impunere nr. x/2016, in conditiile in care la punctul 3.1 al prezentei decizii s-a retinut ca fiind datorat debitul reprezentand TVA

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. x/2016, s-au stabilit in sarcina societatii contestatare accesorii in suma de x lei astfel:

- dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA calculate pe perioada 26.01.2010-15.04.2016 in suma de x lei;
- penalitati de intarziere aferente TVA calculate pe perioada 26.01.2010-15.04.2016 in suma de x lei;

In drept, in ceea ce priveste modalitatea de calcul a dobanzilor de intarziere care fac obiectul acestei contestatii, prevederile art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) si (2) si art. 120¹ alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“Art. 119-(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 120-(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

“Art. 120¹-(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.”

Incepand cu data de 01.01.2016 aplicabile sunt prevederile art. 173 alin. (1) si alin. (2), art. 174 alin. (1) si art. 176 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de

executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”

“Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Urmare celor prezentate anterior și având în vedere că stabilirea în sarcina contestatarii de accesorii aferente debitelor stabilite suplimentar la plata reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, iar întrucât în ceea ce privește contestația referitoare la debitul de natura taxei pe valoarea adăugată stabilit prin Decizia de impunere nr. x/2016 a fost respinsă ca neîntemeiată în conformitate cu cele reținute la pct. 3.1 din prezenta decizie coroborat cu principiul de drept **„accessorium sequitur principale”** potrivit căruia accesoriul urmează principalul și în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, se va respinge contestația ca neîntemeiată și pentru suma de x lei stabilită cu titlu de majorări/dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1), art. 133 alin. (1) și (2), art. 134, art. 134¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 13.9-13.12 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (2) și art. 120¹ alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, art. 173 alin. (1) și alin. (2), art. 174 alin. (1), art. 176 alin. (1), art. 270, art. 270, art. 272 alin. (2) și art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală

DECIDE :

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **.X.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. x/2016, emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. x/2016 de Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice pentru suma totală de **x lei**, reprezentând **taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de x lei și accesorii în suma de x lei** aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.